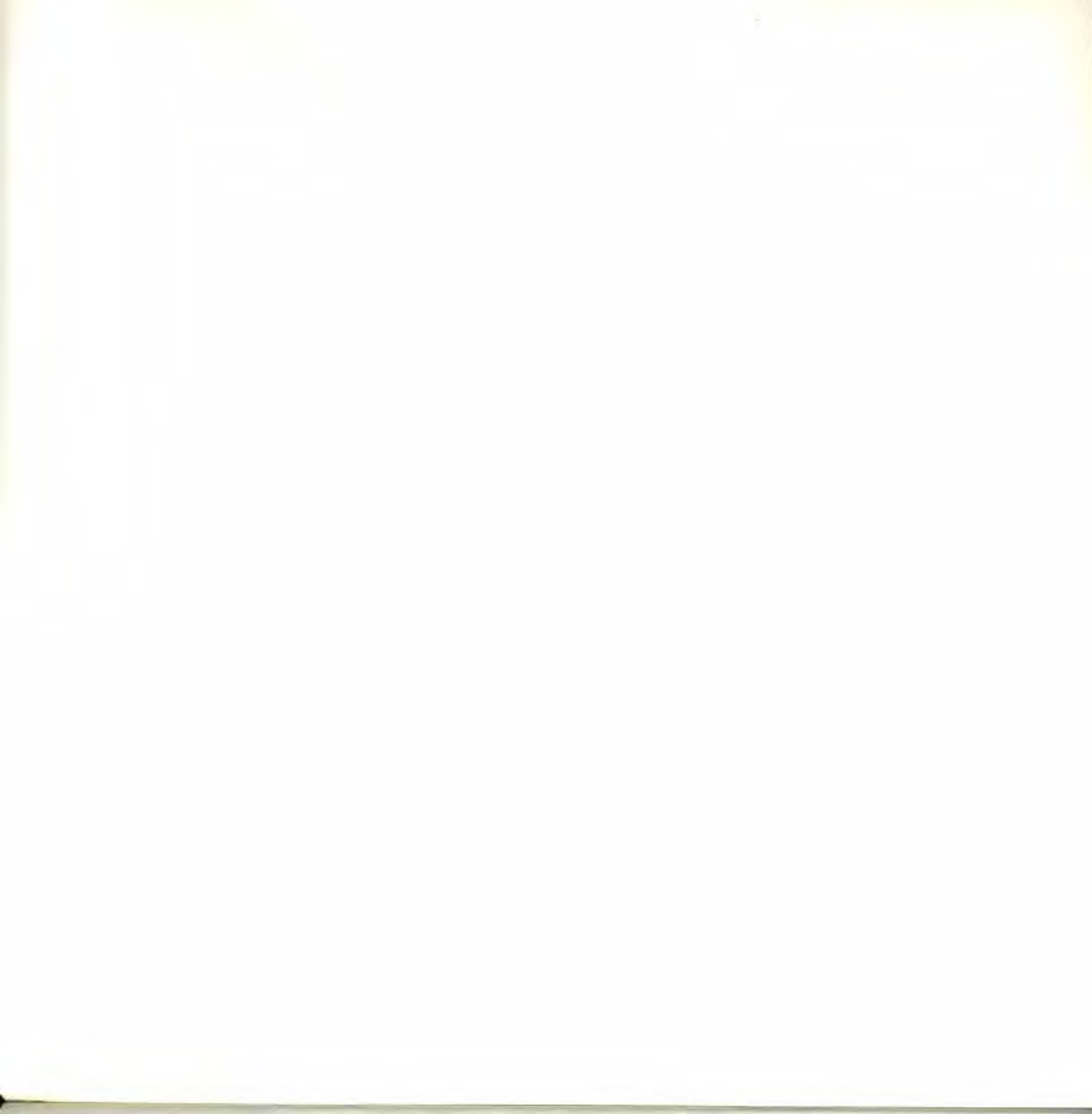


**SETTIMANA SANTA
GIRONA - 1991**







SETMANA SANTA

Programa Oficial de la Junta de Confraries de Girona

Publicat sota el patrocini
de l'Excel·lentíssim Ajuntament de la Ciutat

Ajuntament  de Girona



Edita:
JUNTA DE CONFRARIES

Portada:
JORDI S. CARRERA

Fotocomposició,
disseny i impressió
PALAHÍ ARTS GRÀFIQUES
c/ Canonge Dorca, 1 - 17001 Girona
Dipòsit legal: GI-152-91

V. Fargnoli

Fons d'imatges del Servei
d'Investigacions arqueològiques,
Diputació de Girona.

Pòrtic

Dos anys enrera, vencudes les dificultats, eixia novament el Programa de la Setmana Santa que tenia cura d'editar la Junta de Confraries d'ençà dels seus inicis.

L'any passat, amb gran satisfacció recordàvem el cinquantenari del retorn de la Processó, enyorada durant un temps.

Ens plau també fer esment de "l'Exposició Setmana Santa a la Fontana d'Or" que tingué lloc dels dies 7 al 28 d'abril de 1974, pel seu contingut i l'ambient musical que l'embolcallava, en resta un bon record, sens oblidar l'acurada publicació del seu catàleg, llàstima que per la seva qualitat no hagués tingut més divulgació, com així molts ho han expressat.

La circumstància del fet que enguany podem presentar, després de llargues recerques, les fotografies dels "Misteris" que de tants anys anaven a la processó i acabaren destruïts, més que pel seu valor artístic, eren una representació de l'esperit de religiositat dels nostres avantpassats, que és el mateix que nosaltres hem de continuar. Degut a la correlació que existeix entre les fotografies amb el contingut d'alguns dels escrits del catàleg de què fem ressò, creiem d'interès reproduir-los i aprofitar l'avinentsa per retre un pietós record i agraïment envers els seus doctes autors.

En una ocasió, el sacerdot i distingit literat gironí, mossèn Camil Geis, parlant de la nostra Processó del Sant Enterrament escrigué: "Sé que la meua ciutat serva i refà constantment les processons de la seva Setmana Santa. Ah, si un dia deixés morir el fervor adolorit d'aquests Sants Dies -Déu no ho vulguil- la Girona immortal, la ciutat nostra hauria mort, ella també potser per sempre".

Per part nostra només ens cal repetir: Sols quan l'esperit dels pobles ressuscita, totes les belles cerimònies tornen a florir.

LA JUNTA DE CONFRARIES



Flagellació. Gremi dels mercers.

V. Farnoli

Essències de la Setmana Santa a Girona

La nostra ciutat és una de les poblacions d'Espanya en la qual les cerimònies de Setmana Santa van arribar a assolir alta valoració religiosa i popular. Afortunadament, i en el lamentable clima de refredament que es detecta en les manifestacions religioses de certa espectacularitat, tant les confraries gironines com la Junta de Confraries han desplegat el màxim interès a aconseguir que la processó del Sant Enterrament, que és la manifestació més típica i popular entre les cerimònies de Setmana Santa, tingui la continuïtat que requereix i se celebri també aquest any i amb la brillantor peculiar d'una funció religiosa tan notòria.

Els antecedents de les cerimònies públiques d'aquesta setmana els podem trobar en les representacions de l'Evangeli que els beneficiats de la catedral celebraven, especialment els dies festius, a l'absis de la catedral. Aquestes representacions van arribar a ser molt interessants a finals del segle XIV. Pel que fa a les processons, inicialment van tenir ca-

ràcter penitencial, el qual va variar més tard en crear-se les confraries, que van adquirir un contingut religiós al mateix temps que una qualitat artesana o professional. Al segle XVI ja se celebraven processons de Setmana Santa amb gran lluïment i amb passos o "misteris" molt artístics.

La Setmana Santa gironina, en el nostre record que abasta a finals del segle passat i primer quart del segle actual, marcava una curta etapa religiosa íntimament relacionada en la manera de viure de la ciutat en aquella època, i influïa molt en l'ambient de la ciutat, en el costumisme i en tots els detalls de la vida ciutadana.

Al començament, el diumenge del Ram tota la ciutat vivia intensament aquella jornada que començava amb la felicitació del padri, el qual obsequiava el fillol amb el tradicional tortell; i a la tarda tenia lloc la funció de les Quaranta Hores a la catedral, en les quals, segons a quines hores, hi acudien molts gironins,

tot enduien en senyal de respecte al Senyor-Eucaristia. Els sermons s'encarregaven a eloqüents oradors sagrats, i la capella de la catedral interpretava, amb acompanyament d'orgue, composicions adequades a la finalitat de la celebració.

Les jornades del Dijous i del Divendres Sant tenien a la Girona d'aquells temps, un ambient de severa austeritat, com si tota la ciutat es fongués, emotivament, amb els fets que es commemoraven. Sota un silenci impressionant, els gironins visitaven els sagraris i al vespre se celebraven les processons que organitzaven les confraries de la Puríssima Sang (la processó del Dijous) i de la Passió i Mort del Salvador (la del Divendres). La primera sortia de l'església del Carme i la segona de l'excollegiata de Sant Fèlix; a aquesta última processó hi assistia amb nodrit acompanyament de confreres la Confraria de la Verge dels Dolors.

El divendres a la tarda, sortia de

FONERIA i TALLERS
DE CONSTRUCCIÓ

Francesc J.
Alberch, S.A.

MAQUINÀRIA PER A LA INDÚSTRIA
PAPERERA, CARTRÓ I CEL·LULOSA
TURBINES HIDRÀULIQUES

Oficines: TOMÁS MIERES, 2

Tallers: PORVENIR, 6 i 8

Foneria: CANONGE DORCA, 5

Teléfono: 20 15 34 i 20 39 75

GIRONA – ESPANYA

l'església de l'Hospital i recorria alguns carrers propers a aquesta església, un Via Crucis, en el qual ressaltaven dues imatges impressionants, que es veneraven en aquesta església: un Natzarè amb la creu a coll i un impressionant Crist agonitzant.

En les processons anteriors a 1936, els manaies de les confraries que organitzaven les dues processons constituïen la nota més popular. En les processons a partir de 1940 la Confraria de Jesús Crucificat amb el manipul de manaies ha constituït l'intent més poderós de revitalització de la processó gironina.

En el Dissabte Sant, i a l'hora de la Resurrecció, es feien tocar les campanes de la catedral i de tots els temples de la ciutat, i alguns gironins s'associaven a aquell conjunt alegre i sonor disparant salves des dels terrats de casa seva, per unir-se d'aquesta manera a l'alegre manifestació de la Resurrecció.

El dia de Pasqua constituïa un dels dies més lluminosos de l'any.

Tota la ciutat vivia intensament la significació religiosa dels dies sants.

En les confraries hi quedaven representats tots els estaments de la ciutat; les classes altes, els funcionaris i empleats, els artesans, els que exercien professions liberals, tots es fien profundament en les manifestacions que sintetitzaven el sentiment religiós dels gironins i les nobles qualitats de religiositat, de treball, d'amor a les tradicions.

Afortunadament per Girona, persisteixen en molts gironins d'avui les lloables tendències religioses i populars dels ciutadans d'ahir; i teniu l'esperança que això persistirà en el futur, i que les velles tradicions i el

costumisme no hauran de veure's eclipsats per concepcions destructives i segurament passatgeres, amb tendència negativa.

És d'agrair que siguin alguns joves gironins els que posen més interès actualment a fer que la Setmana Santa continuï amb la vitalitat necessària, a fi que aquests dies sants conservin tota l'alta significació religiosa que tant els caracteritza i distingeix i que tan rics es mostren en religiositat i tradició.

JOAQUIM PLA CARGOL



GIMNÀS



Ronda Pare Claret, 25 - Tel. 20 93 66
17001 GIRONA

UN NOU ESTIL DE GIMNÀS

SERVEIS:

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT
MUSCULACIÓ MASCULINA I FEMENINA
SAUNA
SOLÀRIUM
HIDROMASSATGE
CENTRE D'ESTÈTICA
SERVEI METGE
REHABILITACIÓ
QUIROMASSATGE
MASSATGE ESPORTIU PER A SENYORS,
ETC.

**HORARI, DE DILLUNS
A DIVENDRES**
De 7 del matí
a 11 de la nit

I DISSABTES
De 9 a 1 del migdia
De 4 a 8 del vespre

Compte Jove



Si tens entre 16 i 24 anys, aquesta és
la teva: Compte Jove de Caixa Postal.
Fes-t'hi el compte i suma un bon interès:
Un Crèdit-Jove a la teva mida.

AQUESTA ÉS

LA TEVA

Una Tarjeta-Jove per pagar en
més de 100.000 establiments amb
distintiu ServiRed i per disposar de
diners a qualsevol hora en més de 2.000
Caixers Automàtics ServiRed de tot
Espanya.

I a més, sorteigs anuals de 50
viatges i 100 Beques d'Estudi, i milers de
regals DIRECTES en funció del teu
salari.

Aquesta és la teva: informa't del
Compte Jove a l'Oficina de Caixa
Postal més pròxima.



Caixa Postal

amb la garantia del 1987

De les confraries

És gairebé impossible fer-se un concepte just del que foren aqueixes institucions que anomenem confraries i que són un llegat de l'Edat Mitjana, sense la processió d'una perspectiva històrica de la qüestió social. La història diuen que és la mestra de la vida, però podríem afegir-hi que també ho és de la ciència, volem dir del coneixement de les coses.

Començant, doncs, per l'Antiguitat i referint-nos només als països més coneguts, Grècia i Roma, podríem dir en síntesi que es tractava d'una societat esclavista. En el seu llibre *La Política* és Aristòtil segurament qui ha recollit millor les idees socials d'aquell temps, establint la divisió dels homes en lliures i esclaus. Bo i raonant-ho, diu el pensador grec que els racionals que mereixen portar el nom d'home, han de tenir accés a la propietat de béns materials, a la cultura i al govern del país. Ara bé, tot això esdevé impossible als homes que han de lliurar-se a la producció de béns, per tal com depenen del treball manual i no poden dedicar-se a l'estudi. Això vol dir que la mateixa existència dels homes lliures exigeix l'existència dels homes esclaus i aquesta desigualtat social tremenda només pot explicar-se per una raó:

es tracta d'una desigualtat natural. Dels homes, uns ja neixen lliures i altres ja neixen esclaus.

En teoria, el Cristianisme havia de fer saltar a bocins aquesta concepció social de l'home, puix que Jesucrist havia predicat la igualtat natural de tots els homes. L'esclavitud no té sentit dintre d'una societat cristiana, en la qual tots els homes han de tenir els mateixos drets. Però, tanmateix, amb el cristianisme no és resolt de fet la qüestió de l'esclavitud. La història no avança pas a estrompassades, ans pel contrari segueix una evolució gradual que sol tenir una durada de segles.

Així veiem que a l'Edat Mitjana i a l'àrea dels països cristians, la igualtat social fou concebuda només a base d'una organització de sentit **estamental**. És una concepció social per estaments, en la qual l'individu només pot realitzar-se a través del grup social al qual pertany. Absolutament parlant, continua doncs donant-se, a l'Edat Mitjana, una desigualtat d'oportunitats molt fonda, encara que no en el sentit tan rígid de l'antiga societat esclavista.

Ben al contrari d'aqueix sentit tan comunitari medieval, ja al segle XIV i

XV arribaren als països civilitzats uns aires de llibertat individual i s'esdevingué un canvi molt profund. Aqueix individualisme penetrà en tots els aspectes de la vida, fins i tot en l'ordre religiós i litúrgic. I malauradament fou un individualisme rabiós, amb l'exclusió de tota idea del bé comú, que comportà, de fet, la liquidació de totes les institucions comunitàries que protegien molts drets personals de l'individu.

Amb tot això sorgí una societat **classista**, en la qual per la mateixa raó que es predicava la igualtat individual davant la llei, era impossible justificar la terrible i profunda divisió entre dues classes socials antagòniques, la dels rics i privilegiats i la dels desheretats absoluts. Amb raó, doncs, aquesta qüestió del proletariat obrer dels temps moderns s'ha anomenat la qüestió social per antonomàsia.

Però la qüestió social no ha tingut només un "ara", sinó que té un "abans" i un "després". No afecta solament a un temps determinat o a un grup social determinats. Tots els temps han tingut la seva qüestió social, almenys d'una manera latent. I en el nostre temps aquesta qüestió afecta a molts grups de la societat i



Coronació d'Espines. Gremi dels sabaters.

a problemes diversos, com és el problema racial, el colonialisme, el subdesenvolupament, etc. Però amb una diferència radical: per primera vegada a la història es dona, tant a un pla individual com als dels pobles i nacions, una consciència viva de la importància del fet social i, potser el que és encara més important, ningú avui seria partidari del liberalisme de tipus individualista que portà al món una calamitat tan gran; ans al contrari, cada vegada esdevé més necessària als ulls de tothom una solució harmònica per a satisfer els drets personals de l'individu dintre de les exigències de les comunitats i del bé comú.

Les confraries són un producte net de l'Edat Mitjana i el que hem dit sobre el caràcter estamental de la societat medieval ens ajudarà molt, sens dubte, a conèixer l'intima estructura i naturalesa d'aqueixes associacions. A aquella època la idea comunitària informava totes les manifestacions de la vida. Tot es veia i es mirava des del punt de vista de la comunitat i del grup. El que compta és l'estament i la jerarquia. Però és indiscutible que en aquesta filosofia social hi havia com una teologia interna o finalitat bàsica que consistia en la realització o obtenció dels drets de la persona. Per això precisament, dintre d'aquella societat i la seva desigualtat d'oportunitats tan característica, naixeren els grups, les comunitats, les associacions, els sindicats, amb l'objectiu ben palès de protegir els drets personals dels seus membres.

Les confraries, al seu inici, foren de caràcter exclusivament religiós. Eren associacions de fidels constituïdes per a l'exercici d'obres de pietat i de caritat i per a incrementar el culte públic del propi patró. Els seus mem-



bres no pronuncien vots ni viuen en comunitat, però tenen uns estatuts, un títol i una forma particular d'hàbit o distintiu.

Són documentades a França ja al segle VIII i als Països Catalans des del segle XI. Potser la més antiga en el nostre país és la que més tard s'anomenà Confraria de la Cambra Angelical de la Mare de Déu de Montserrat.

Algunes deriven del moviment místic dels flagel·lants i de l'expansió dels ordes mendicants al segle XII. A partir del segle XV prengueren un increment extraordinari les confraries del Roser i del Santíssim Sacrament o de la Minerva, i, des del segle XVII, la de la Mare de Déu del Carme, de la Bona Mort i de la Sang.

Però cal posar atenció particular al fet dels temps medievals, quan a l'entorn de les parròquies i monestirs sorgeixen les primeres agrupacions veïnals i s'endega una vertadera vida civil dels seus membres. Amb això renaixeren els oficis i es crearen els municipis a l'empara de l'Església i també a l'emparament dels monarques pel seu intent d'afeblir el potencial dels nobles.

És el començament d'una nova era social: la de les ciutats o burgs. I alhora les parròquies i monestirs venien acomplint també una missió benèfica i social tenint cura dels pobres, dels malalts i d'altres classes socials baixes.

Dintre aquest ambient de doble vessant, això és, per una part de renaiement de la vida civil amb el desenvolupament dels oficis i indústries familiars, i caràcter religiós i benèfic, cal situar, ja des del segle XII, l'origen d'unes associacions d'hommes d'un mateix ofici també amb una doble finalitat: la unió professional per a incrementar i defensar els seus interessos comuns, i la pràctica d'activitats religioses i mutuels.

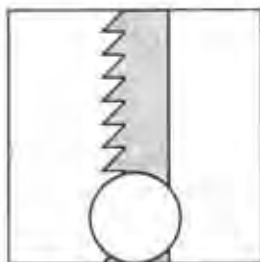
Aqueixes associacions foren conegudes, al seu temps, amb el nom de **Confraries**, essent aquest, doncs, el seu vertader nom. Però a determinats llocs portaven també altres noms: col·legis, oficis, germandats, confraternitats, confrereries, pies almoines, caixes, lligues, ajuntaments, monipodis, etc. Fou únicament molt més tard, al segle XVII, que s'adoptà el nom de **Gremis** amb el qual encara avui se les continua mal denominant.

Quelcom molt important a càrrec d'aquestes confraries fou la creació d'una nova classe social que representà un empenyiment popular dintre la vida oficial i política del país: els **menestrals**, que tingueren ben aviat representació en els Consells municipals i àdhuc en els organismes estatals.

Però allò que és específic d'elles era la defensa professional i la finalitat benèfica entre els confreres o membres d'un mateix ofici, això sí, tot impositat sempre pel motiu religiós. Aquest esperit religiós era com l'ani-



Plaça Bern, 3
Apartat 429
Tels. 20 51 00 (4 línies) i 20 82 54
17080 **GIRONA**



**MADERAS
PUERTAS
TABLEROS**

FARRERAS NADAL, S.A.

CTRA. SANTA COLOMA, KM. 2.100
17180 **VILABLAREIX** (GIRONA)
TEL. 24 14 11 - FAX 24 12 36

CAMI DE CASTELL, S/N.
17253 **VALL-LLOBREGA** (GIRONA)
TEL. 31 86 57

ma de tota l'actuació de les confraries o gremis, fins al punt que algunes vegades, especialment en confraries que aplegaven oficis molt diversos, llurs membres eren anomenats sovint pel nom del sant patró, com en el cas dels julians, esteves o elois.

Una evolució paral·lela a la d'aquestes confraries de menestrels segueixen les corporacions de pescadors o mariners, posades sota l'advocació de Sant Pere o Sant Elm (Sant Erasme), i les dels conreadors de les hortes properes als nuclis urbans o hortolans, així com les dels cecs, com la de Barcelona creada el 1338 sota l'advocació de Sant Martí i fusionada el 1483 amb la dels coixos i concrets, sota l'advocació del Sant Esperit, la dels negres lliberats, la dels folls i innocents, com la de la Mare de Déu dels Desemparats de València, del 1414, i moltes altres. Semblantment, bé que sense el caràcter assistencial que caracteritza totes les altres, les confraries de l'estament militar, posades sota l'advocació de Sant Jordi, tingueren com a finalitat fomentar l'exercici de les armes. Finalment en el cas de correus, també formaren confraria almenys des del segle XIV, radicada a la capella dita d'en Marcus, a Barcelona, sota l'advocació de Santa Maria (després, de la Mare de Déu de la Guia), i que anà decaient fins al 1417, que foren redactats uns estatuts nous, aprovats per Alfons IV, i a partir d'aleshores agafà una gran força i arribà a tenir jurisdicció sobre tot el Principat i els regnes de València i d'Aragó, dirigint i organitzant el servei de correus i constituint-se en el centre de les comunicacions entre la Península Ibèrica i Europa.

La Revolució francesa i el liberalisme modern de tipus individualista dona-

ren un cop mortal a aquestes confraries, de tal manera que la paraula **confraria** deixa d'ésser aplicada, al segle XVIII, a les corporacions professionals i fou reservada aleshores altra vegada a les associacions exclusivament religioses, que s'han mantingut fins als nostres dies, bé que generalment tendeixen a portar una activitat molt reduïda.

Però en els nostres dies hem assistit també a una restauració litúrgica molt important, iniciada ja abans del Vaticà II, pel papa Pius XII. I podem preguntar-nos si les associacions religioses anomenades confraries, tenen cabuda en aquesta vida eclesial i litúrgica restaurada.

Aquesta pregunta podem contestar-la amb un extracte del que escriguérem anys enrera.

Per bé que la restauració al·ludida podria definir-se amb una sola paraula, dient que és un retorn al que és essencial, també és cert que importa la incorporació de la més genuïna tradició. Per això en un país com el nostre, ple de costums i tradicions populars, seria un gran error no conservar-ne cap o, pitjor encara, no tenir-ne cura.

Per això mereixen una sincera enhorabona totes les confraries de Girona pel seu esforç a fer reviure a la nostra ciutat l'ambient de Passió, cada any, aquests dies de Setmana Santa. És aquest sens dubte un mitjà per fer arribar a molta gent distreta el missatge de Jesús mort i ressuscitat pels pecats de tots.

Però no és tan lloable que les nostres confraries redueixin només a això la seva activitat. La història, tant la general com la particular de cadascuna d'elles, ens hauria de portar a preocupar-nos de la seva vida actual i a intentar dotar-les d'un di-

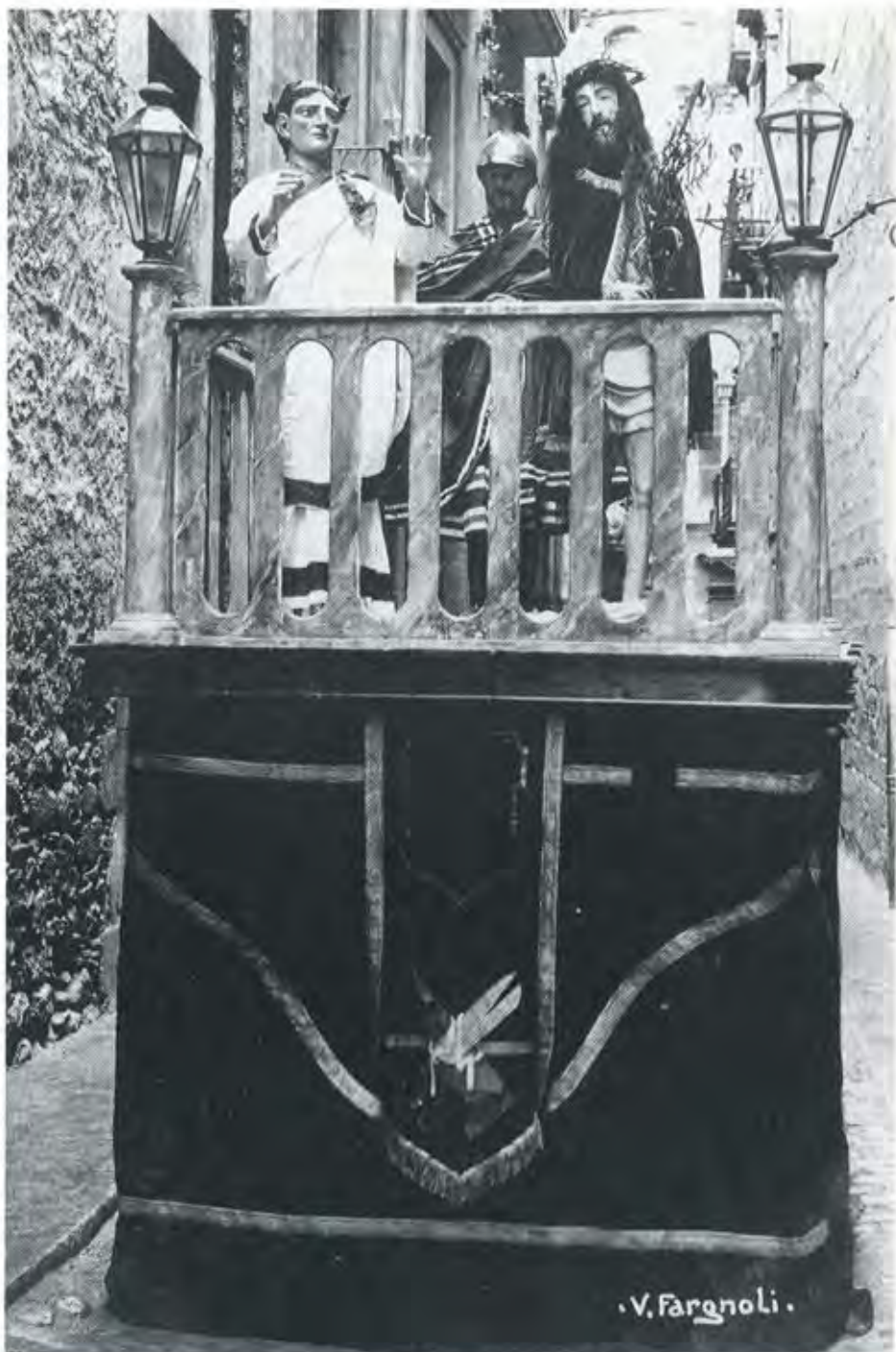


namisme i eficàcia influents en la vida cristiana de tots els confreres. Almenys això s'hauria d'assolir si volem que sigui veritat, com s'ha escrit que ja no és un sacrifici estèril i rutinari pertànyer avui a una confraria o vestir la indumentària de monja.

La tradició no és una cosa arcaica, ni una reliquia del temps passat, ans al contrari, el seu mateix nom suggereix la idea de moviment, de curs, de transmissió, quelcom oposat al concepte de quietud i estancament. Per això la nostra ciutat, si vol trobar la tradició veritable de les seves confraries, només ho aconseguirà si, en lloc d'un excessiu conformisme, enfila el camí de la seva autenticitat i cerca la manera de reviscolar i posar al dia les institucions que unes edats llunyanes ens han transmès.

Voldriem sincerament que aquest tast que hem intentat oferir al lector, tant de la història com de la filosofia interna de les associacions anomenades confraries, ajudés a trobar aquest rastre de la seva autenticitat i del seu reviscolament, convertint la institució comunitària en un mitjà eficaç del millorament personal dels seus membres.

JOSEP CALÇADA OLIVERAS



Pilots presentant Jesús. Gremi dels sastres.

V. Farnoli.

"PAPUS"

A les tres de la tarda del Diumenge de Rams, tenia lloc a la nostra catedral, la solemne cerimònia de l'Adoració de la "Veracreu" coneguda vulgarment en la nostra infantesa, amb el nom de "Papus".

En acabar l'últim salm del rés de Vespres, els senyors canonges i senyors beneficiats, sortien del Cor en processó al presbiteri. La Capella de Música de la nostra Seu, començava a cantar l'himne "Vexilla Regis" a quatre veus, compost al segle XVI pel mestre Joan Pujol, alternant amb els xantres, en cant gregorià.

A poc a poc s'abaixava el gran vel blanc de forma triangular que en dèiem vulgarment el "bacallà" que durant la quaresma era col·locat damunt la reixa de ferro que tanca el presbiteri. A mesura que descendia, anava perdent la seva forma habitual, canviant-se per la rectangular fins que com un teló, tapava la reixa de l'altar.

Un anar i venir de llumenetes (ciris encesos que els escolans repartien als senyors canonges i senyors be-

neficiats) darrere la blanca tela, feia preveure que es preparava quelcom de particular.

En començar la Capella a cantar l'estrofa "O Crux ave spes unica" (Salut, oh creu, única esperança) del citat himne, començava a enlairar-se el vel com un teló, i entre núvols d'encens, es podia contemplar l'emocionant escena: un canonge (antigament amb el rostre cobert de negre) (Papus) revestit de capa morada, sostenia en les seves mans la "Veracreu" mostrant-la al poble per adorar-la. En actitud adoradora els capitulars i beneficiats amb ciris encesos formaven un semicercle, genuflectats i amb el cap acotat. Els escolans, un a cada costat de l'altar, estàtics, sostenien uns candelers de plata.

En difondre's les darreres notes musicals, tornava a baixar lentament aquell vel blanc, darrere el qual es desfeia la sorprenent visió.

La composició d'aquest himne "Vexilla regis" és d'una melodia solemne i destacada i tant emotiva com la lletra, revela la mà d'un artista. Tot

ella té el més pur regust del classicisme religiós.

Llargues generacions l'han escoltat sempre amb pietat, fervor i sentiment que encomana les seves pausades notes.

No podrien tornar a ressonar amb tota la grandesa i majestat a la nostra catedral?

FRANCESC GELI i TORRES

Divendres Sant

29 de març 1991
10 hores nit

Plaça de la Catedral
Pujada Rei Martí
Carrer Galligants
Plaça Sant Feliu
Carrer Calderers
Carrer de les Ballesteries
Carrer de la Cort Reial
Plaça de l'Oli
Carrer dels Ciutadans
Plaça del Vi
Carrer Albareda
Plaça Catalunya
Avda. Sant Francesc
Carrer Fontanilles
C/ Nou
Pont de Pedra
Rambla Llibertat
Carrer Argenteria
Cort Reial
Ballesteries
Pujada Sant Feliu
Plaça de la Catedral





Divendres Sant

29 de març 1991
10 hores nit

- Plaça de la Catedral
- Pujada Rei Martí
- Carrer Galligants
- Plaça Sant Feliu
- Carrer Calderers
- Carrer de les Ballesteries
- Carrer de la Cort Reial
- Plaça de l'Oli
- Carrer dels Ciutadans
- Plaça del Vi
- Carrer Albareda
- Plaça Catalunya
- Avda. Sant Francesc
- Carrer Fontanilles
- C/ Nou
- Pont de Pedra
- Rambla Llibertat
- Carrer Argenteria
- Cort Reial
- Ballesteries
- Pujada Sant Feliu
- Plaça de la Catedral



REPARACIÓ, XAPISTERIA, PINTURA.
ESPECIALITAT COTXES «RENAULT».

Travessia Santa Eugènia, 18 - 22
Telèfon 23 44 32
17190-SALT / GIRONA



Artesania - Repujats - Trofeus - Copes
Plaques homenatge - Medalles commemoratives
Regals aniversari - Jubilacions - Noces d'Argent
Noces d'Or - Gravats, etc.

ARTS I METALLS CARMANIU

INSÍGNIES CONFRARIES SETMANA SANTA.
MANAIES. (SOLDATS ROMANS)



Carrer Albareda, 6 - Tel. (972) 20 06 24 - 17004 GIRONA



Jesús camí del Calvari. Gremi dels ferrers.

Maquinària Agrícola

PÈLACH

Josep M.ª Pèlach i Carandell



TRACTOMOTOR



MASSEY-FERGUSON

Ctra. Girona, 32
17183 **SANT DALMAI**
GIRONA
D.N.I. 79.302.718-Y
Telèfon 47 30 61



PINSOS



SUPREM

LA MARCA DE PRESTIGI EN ALIMENTACIÓ ANIMAL



L'Enarboració. Gremi de paletes i mestres d'obres.

PROTEC-GIRONA

SISTEMES D'ALTA SEGURETAT



GIRONA
21 42 21

PALAMÓS
31 57 43

FIGUERES
67 13 13

OLOT
26 29 96

BLANES
33 26 15

*Gairebé 50 anys
d'experiència.*



BOADA

AGENTS D'ASSURANCES
GESTORIA



CREDITO Y CAUCION



Boada Assegurances. La protecció integral.

Rambra Llibertat, 6 - Tel. 20 52 00 - 17004 GIRONA

Ctra. Barcelona, 31 - Tel. 21 34 08 - 17001 GIRONA



L'Enarboració. Gremi de paletes i mestres
d'obres.

construccions cayba s.a.

C/. JOAN MARAGALL, 47 y 49 - TEL. 20 29 72 - 17002 GIRONA

ARMERIA :: ESPORTS

GIRONA

Armes i Municions

Caça :: Pesca :: Esports

Sta. Clara, 46 - Tel. 20 29 42

17001 - **GIRONA**



.V. Fagnoli.

El davallament. Gremi dels fusters.



PASTISSERIA - BOMBONERIA

**Forn
Montserrat**

Calderers, 13 - Tel. 20 24 34
Sèquia, 24 - Tel. 21 10 22
Rutlla, 151 - Tel. 21 13 91
GIRONA



HP

HOTEL
PENINSULAR

Carrer Nou, 1-3
TEL. 20 38 00 FAX 21 04 92
17001 GIRONA / SPAIN



La Mare de Déu de la Pietat. Dolorosa.
Confraria de la Puríssima Sang.



**ELECTRICITAT
AIGUA
GAS
CALEFACCIÓ**

Carretera Mas Prat s/n
SANT GREGORI
Girona

Josep Pla

Tel.: 21 33 29 - 20 08 49

Àngel Vidal

Tel.: 42 83 74



Palahí

Arts Gràfiques, SC

Canonge Darco, 1

Telèfon 20 26 92

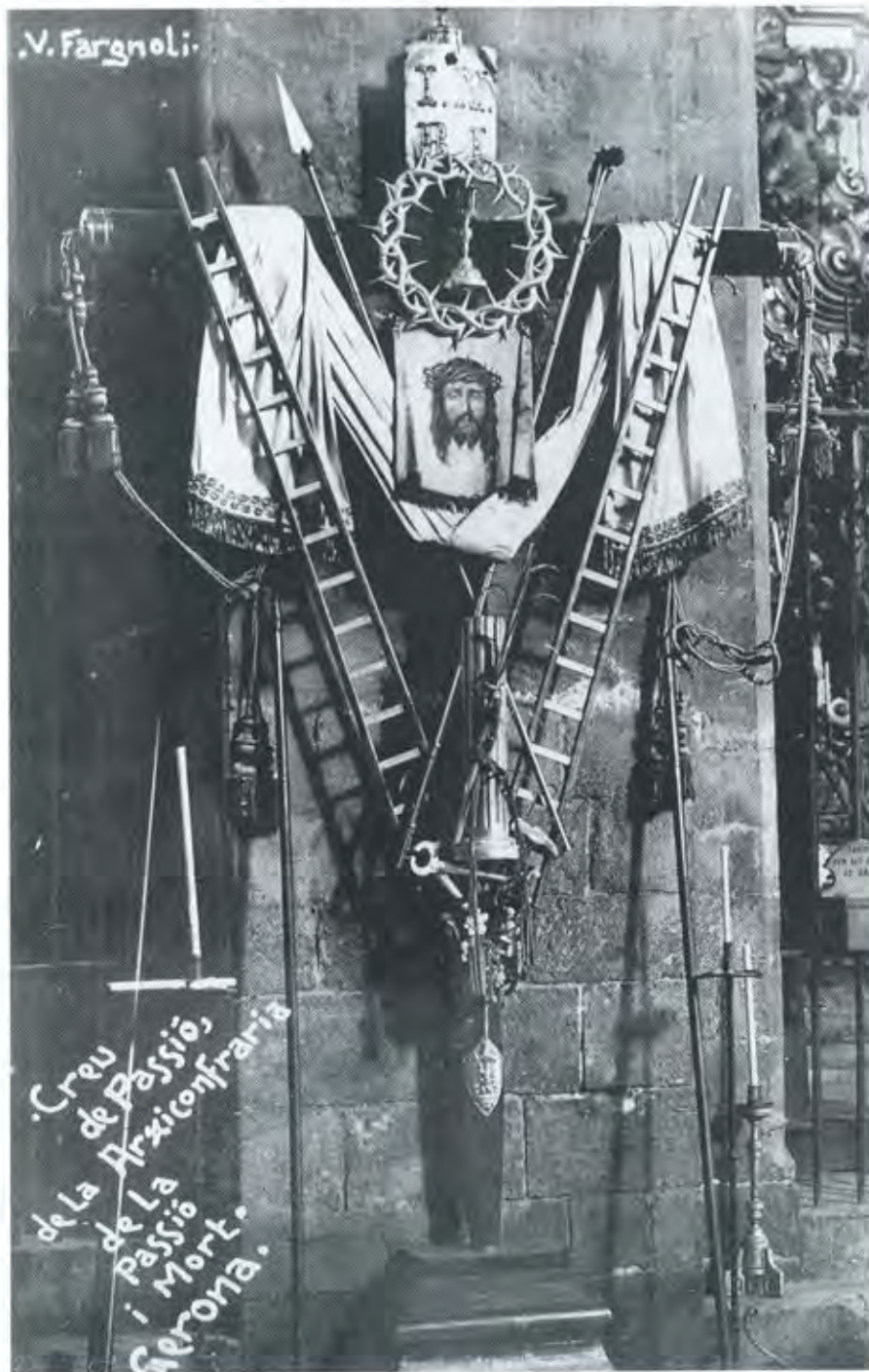
Telefax 22 03 93

17001 Girona

O F F S E T

ESTAMPACIÓ

R E L L E U



Creu d'improperis, Arxiconfraria de la Passió i Mort.

Sempre prop de vostè.

A Hipercor treballem dia
i nit per a vostè.

Acostant-li diàriament,
des dels seus llocs d'origen,
els productes més frescos.

Seleccionant, entre primeres
marques, els més bons articles,
perquè tingui sempre
a l'abast el bo i millor i
al més bon preu.

I oferint-li, també,
el Servei més complet
perquè les seves compres
siguin fàcils i còmodes.



Centre Comercial
G **GIROCENTRE**
Carreer de Barcelona, 106-110, Girona



Imatge del Natzarè dels terciaris de Sant Francesc. (Església de Sant Pere dels Galligants) que alguns anys també anava a la Processó.

Horari de les celebracions

DIUMENGE DE RAMS

11 del matí: a la porta dels Apòstols, benedicció de palmes i rams. Tot seguit comença la PROCESSÓ: plaça dels Apòstols i entrada per la porta principal. Celebració de l'Eucaristia. Lectura de la Passió del Senyor.



DILLUNS SANT

9 del matí: litúrgia de les Hores i Missa Conventual.

DIMARTS SANT

9 del matí: litúrgia de les Hores i Missa Conventual.
5 de la tarda: Missa Crismal. Benedicció dels Sants Olis. Commemoració jubilar de les ordenacions sacerdotals dels anys 1941 i 1966.

DIMECRES SANT

9 del matí: litúrgia de les Hores i Missa Conventual.

DIJOUS SANT

10 del matí: litúrgia de les Hores.
7 de la tarda: Missa vespertina de la Cena del Senyor. Trasllat del Santíssim Sagrament.

DIVENDRES SANT

11 del matí: litúrgia de les Hores.
5 de la tarda: celebració de la Passió de N. S. Jesucrist segons Sant Joan. Pregària universal. Adoració de la Creu. Comunió.
10 del vespre: Processó del Sant Enterrament, organitzada per la Junta de Confraries. Benedicció final pel Sr. Bisbe.

Itinerari de la Processó: Catedral, Sobreportes, Rei Martí, Plataforma Galligants, Barca, plaça St. Feliu, Calderers, Ballesteries, Cort Reial, plaça del Oli, Ciutadans, plaça del Vi, Albareda, plaça Catalunya, avinguda Sant Francesc, Fontanilles, carrer Nou, pont de Pedra, Rambla, Argenteria, Quatre Cantons, Ballesteries, pujada Sant Feliu, Sobreportes, plaça Catedral.

DISSABTE SANT

11 del matí: litúrgia de les Hores.

11 del vespre: vetlla pasqual. Benedicció del foc i preparació del Ciri pasqual. Processó. Anunci de la Pasqua. Litúrgia de la Paraula. Benedicció de l'aigua. Renovació de les promeses del Baptisme. Missa de Pasqua.

DIUMENGE DE PASQUA DE RESURRECCIÓ

11 del matí: Missa del dia, concelebrada. Benedicció Papal.



OPTICA *Artiles*
GABINETE AUDITIVO

Pl. Marqués de Camps, 14 - Tel. 20 39 21

17001 GIRONA

IN MEMORIAM

En impremta aquest programa, ens comuniquen el traspàs de la vida terrena a l'eterna, del bon amic Genís Rosa i Frou.

Humanament ens dol la separació temporal del que fou, molts anys, company a la Junta de Confraries, representant en aquesta de la Confraria de la Santa Faç, de la que, entre d'altres, era co-fundador.

En Genís, com germanívolament tots li deiem, esdevenia un excel·lent col·laborador, en el ple sentit del mot, no dels que parlaven molt, ans dels que treballava, i que sempre podies comptar amb ell. D'un temps ençà demanà el relleu degut al precari estat de salut i per substituir-lo presentà al seu fill, que segueix avui amb les tasques del pare.

No dubtem que ara, contemplant la vertadera faç de Crist, es recordi de demanar ajut pels seus antics companys de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona, perquè segueixin treballant, sense defallir, molts anys.



Oberta a les persones



"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

